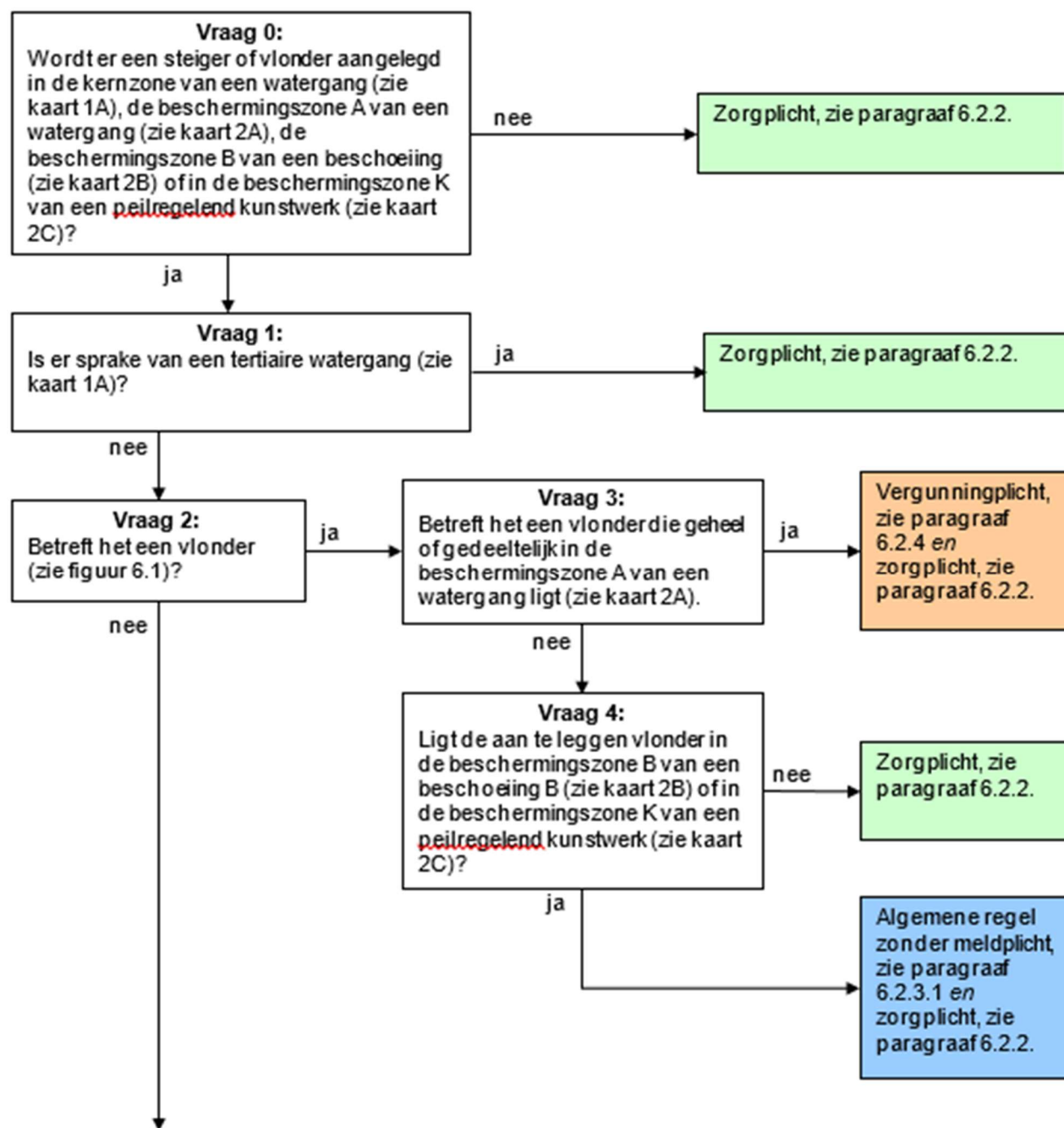
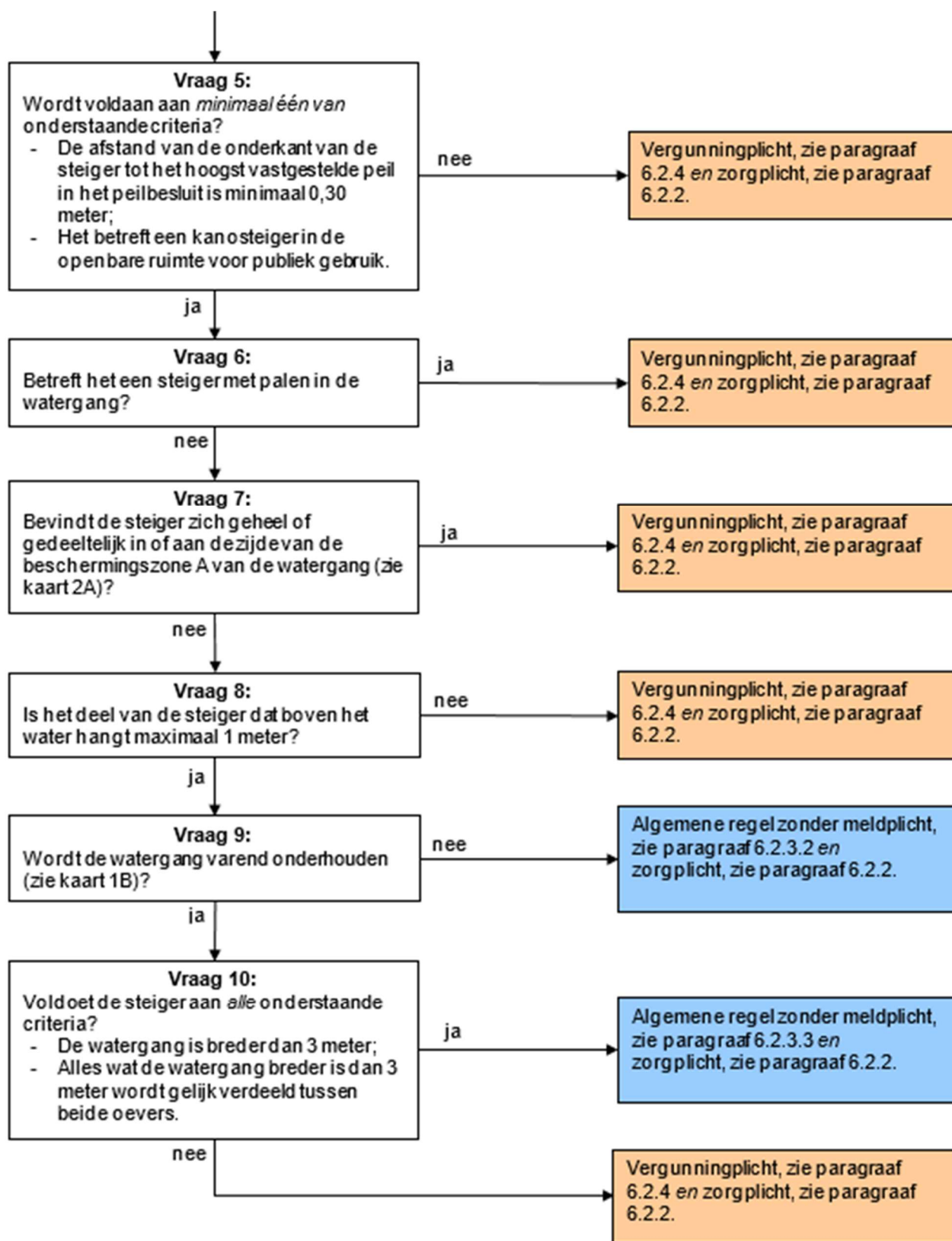

6.2 Aanleggen van steigers en vlonders bij oppervlaktewater

6.2.1 Stroomschema aanleggen van steigers en vlonders bij oppervlaktewater

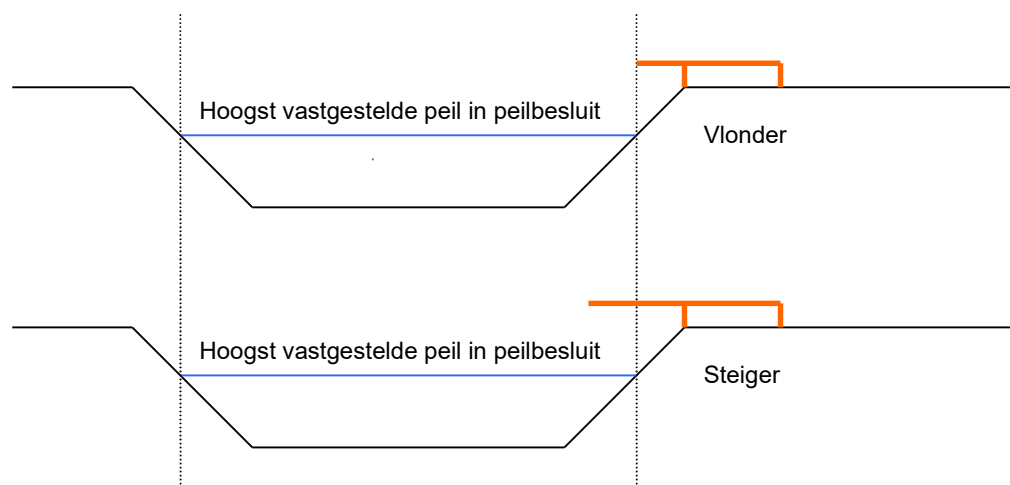
Toelichting bij vraag 0

Deze regelgeving is alleen van toepassing wanneer er een steiger of vlonder wordt aangelegd in de kernzone of beschermingszone A van een watergang, de beschermingszone B van een beschoeiing of in de beschermingszone K van een peilregeland kunstwerk. Hierbuiten geldt alleen de zorgplicht.

Toelichting bij vraag 1

Tertiaire watergangen worden niet door het waterschap onderhouden. Of er sprake is van een tertiaire watergang kunt u herleiden uit de Legger oppervlaktewateren (zie kaart 1A). Vanwege het feit dat tertiaire watergangen niet door het waterschap worden onderhouden, worden door het waterschap geen eisen gesteld aan steigers en vlonders. Ook worden geen eisen gesteld aan de maximale breedte van het overstek van de steiger.

Overigens kan het bij een tertiaire watergang zo zijn dat wanneer deze in eigendom is van de gemeente er varend onderhoud wordt gepleegd door deze gemeente. Met dit onderhoud dient de initiatiefnemer wel rekening te houden. In die gevallen is het verstandig toestemming te vragen voor de aanleg van de steiger bij de betreffende gemeente.

Figuur 6.1 Verschil tussen een vlonder en een steiger

Toelichting bij vragen 2, 3 en 4

Als er sprake is van een vlonder (zie figuur 6.1), dan is de invloed op watergangen minimaal. De doorstroming wordt niet belemmerd, omdat er geen palen in het water staan en er geen sprake van een overstek over de watergang. Wel moet worden nagegaan of de vlonder zich bevindt in de beschermingszone A van een watergang. Als dat het geval is dan moet per geval worden nagegaan of zo'n vlonder in de beschermingszone kan worden toegestaan. Daarom geldt voor die gevallen een vergunningplicht.

Als de vlonder niet in de beschermingszone A van een watergang ligt, maar wel in de beschermingszone B van een beschoeiing of in de beschermingszone K van een peilregeland kunstwerk, dan gelden er voorschriften voor het aanleggen van die vlonder. Daarom geldt in die gevallen een algemene regel, waarbij er geen meldingsplicht is. In andere gevallen geldt alleen de zorgplicht.

Toelichting bij vraag 5

Bij primaire en secundaire watergangen worden er eisen gesteld aan de afstand van de onderzijde van de steiger tot het hoogst vastgestelde waterpeil in het peilbesluit. Peilbesluiten kunt u inzien op de site van het waterschap (zie <https://www.hdsr.nl/buurt/peilbesluiten/>). Of een watergang primair of secundair is, staat op kaart 1A. De maat van 0,30 meter heeft als achtergrond dat deze afstand voldoende is om de meeste peilstijgingen van watergangen te kunnen opvangen zonder dat steeds de steiger onder water loopt en er allerlei losliggende voorwerpen in de watergang terecht komen. Daarnaast zorgt de verhoging voor het tegengaan van potentiële ophopingen van drijfvlagen (denk aan kroos en ander drijfvuil). Deze drijfvlagen hebben een negatief effect op het lichtinval van de watergang, en daarmee de ecologie.

Voor kanosteigers in de openbare ruimte, die voor publiek gebruik bestemd zijn, wordt vanwege praktische overwegingen een uitzondering gemaakt op de minimale maat van 0,30 meter. Ook bij steigers die zich niet in de openbare ruimte bevinden, zou een kleinere maat dan 0,30 meter in

sommige gevallen kunnen worden toegestaan. Er worden dan wel aanvullende eisen gesteld. Dit moet echter van geval tot geval worden beoordeeld. Daarom geldt voor deze gevallen een vergunningplicht.

Toelichting bij vraag 6

Het plaatsen van palen in een primaire of secundaire watergang is ongewenst vanwege doorstroming, drijfvuil en onderhoud. Als er toch dringende redenen zijn om palen onder een steiger in de watergang te zetten dan moet per geval beoordeeld worden of dit kan worden toegestaan. Daarom geldt voor deze gevallen een vergunningplicht.

Toelichting bij vraag 7

Als een steiger zich bevindt in of aan de zijde van de beschermingszone A van een watergang, dan kan het onderhoud aan de watergang bemoeilijkt worden. Als dat het geval is dan moet per geval worden nagegaan of zo'n vlonder in de beschermingszone kan worden toegestaan. Daarom geldt voor die gevallen een vergunningplicht.

Toelichting bij vraag 8

Een steiger met een groter overstek over het water dan 1 meter kan het onderhoud aan de watergang bemoeilijken. Als toch een groter overstek gewenst is dan moet per geval beoordeeld worden of dit kan worden toegestaan. Daarom geldt voor deze gevallen een vergunningplicht.

Toelichting bij vragen 9 en 10

In de legger oppervlaktewateren worden onder andere watergangen aangegeven die varend kunnen worden onderhouden. In het geval er vanaf het water onderhoud kan worden uitgevoerd middels een boot, spreken we van onderhoudsvaarwater. Bij varend onderhoud door of namens het waterschap gelden er eisen aan de doorvaartbreedte ten behoeve van de maaiboot. Dit geldt ook voor (andere) watergangen die toegankelijk moeten zijn voor de maaiboot. Voor de bepaling van het overstek van de steiger boven het water gelden twee uitgangspunten.

1. Manoeuvreeerbreedte maaiboot: om goed te kunnen manoeuvreren heeft een maaiboot een breedte nodig van minimaal 3 meter.
2. Gelijke rechten voor initiatiefnemers op beide oevers: het mag niet zo zijn dat als er op de ene oever een steiger wordt aangelegd, dat dit dan op de tegenoverliggende oever niet meer mogelijk is.

Dit betekent dat alles wat de watergang breder is dan 3 meter gelijk moet worden verdeeld over beide oevers, waarbij een maximale breedte van de steiger over de watergang geldt van 1 meter (zie vraag 8). Dus bij een watergang met een breedte van 4 meter mag de lengte van het overstek over het water maximaal 0,50 meter zijn.

Indien een groter overstek van de steiger over het water gewenst is, dan moet per geval worden beoordeeld of dit mogelijk is. Daarom geldt voor deze gevallen een vergunningplicht.